

บทที่ 3

ระเบียนวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่องการจัดการธุรกิจและกลยุทธ์การตลาดของผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผลไม้
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งนี้มีระเบียนวิธีวิจัยดังนี้

3.1 ข้อมูลและการรวบรวมข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้ จะเป็นการศึกษาโดยการวิเคราะห์ข้อมูล จากข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) และข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของกลุ่มผู้ประกอบการในจังหวัดสกลนคร ซึ่งใช้ข้อมูลการดำเนินการปี 2545 โดยศึกษาผู้ผลิต 6 ราย คือ หน่วยงานของรัฐจำนวน 1 ราย กลุ่มชุมชน จำนวน 4 กลุ่ม ผู้ประกอบการเอกชนจำนวน 1 ราย และศึกษาในส่วนของทัศนคติของผู้เชื้อต่อผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผลไม้จำนวน 113 คน

3.1.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data)

ก. ส่วนผู้ผลิต

- ข้อมูลการวิเคราะห์ การจัดการธุรกิจและกลยุทธ์ทางการตลาดของผู้ผลิตจะทำการออกแบบสัมภาษณ์ผู้ผลิตในจังหวัดสกลนคร โดยรวมข้อมูลจากผู้นำและสมาชิกของผู้ผลิตแต่ละกลุ่ม ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการด้านการผลิต การตลาด การเงิน และการจัดองค์กร และกลยุทธ์การตลาด

- ข้อมูลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัดของกลุ่มผู้ผลิต ตลอดจนปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินการ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจะใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผู้ศึกษาเข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน โดยใช้วิธีการสังเกต ในการทำกิจกรรมต่างๆของกลุ่ม

ข. ส่วนผู้เชื้อ

- ข้อมูลการศึกษาด้าน ทัศนคติของผู้เชื้อจะดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากผู้เชื้อผลิตภัณฑ์ แปรรูปจากผลไม้ทั้ง ไวน์เม่าและน้ำเม่า โดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling)

3.1.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data)

ทำการรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานราชการหรือองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานเกษตรจังหวัด สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตรสกลนคร

สำนักงานพัฒย์จังหวัด สำนักงานสรรพากรมิตรฯ ฯลฯ ตลอดจนเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่มีผู้ศึกษาวิจัย ได้รวบรวมไว้แล้ว เพื่อหาข้อมูลจำนวนผู้ผลิตไวน์เม่า และนำม่ำทั้งหมด จำนวนปริมาณการผลิต จำนวนวัตถุคิบลเม่า ตลอดจนข้อมูลการตลาดต่างๆ ของผลิตภัณฑ์ประรูปจากผลเม่า

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ก. ส่วนสู่ผู้ผลิต

3.2.1 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับการจัดการธุรกิจและกลยุทธ์การตลาดประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ศึกษาเรื่องการจัดการธุรกิจ

ตอนที่ 2 ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การตลาด

ตอนที่ 3 ศึกษาเรื่องปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ

3.2.2 การจัดสนทนากลุ่มย่อย (focus group discussion) (พิชิต, 2546)

การจัดสนทนากลุ่ม เป็นการนั่งสนทนากัน ระหว่างผู้ให้สัมภาษณ์เป็นกลุ่ม ตามปกติประมาณ 6-12 คน แต่ในบางกรณีอาจมีข้อยกเว้นให้มีได้ประมาณ 4-5 คน และในการนี้ต้องกล่าว อาจเรียกว่า เป็นการจัดสนทนากลุ่มเล็ก ในระหว่างการสนทนากันของผู้ให้สัมภาษณ์นั้น จะมีผู้ดำเนินการสนทนา (moderator) เป็นผู้ควบคุมประเด็นของการสนทนา เพื่อเป็นการสร้างประโยชน์ให้บุคคลกลุ่มนี้ได้แสดงความคิดเห็นต่อประเด็นหรือแนวทางในการสนทนาให้ได้กว้างลึกซึ้ง และละเอียดที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ใน การสนทนาดังกล่าว มีลักษณะเป็นวงกว้างที่จะให้ผู้เข้าร่วมสนทนาระดับคนวิชาชีวารณ์หรือมีข้อสงสัย ถามผู้เข้าร่วมสนทนาคนอื่นๆ หรือตอบข้อวิชาชีวารณ์นั้นๆ ได้รวมทั้งตัวผู้ดำเนินการสนทนาร่วม การที่ผู้ร่วมสนทนาเหล่านี้มีปฏิกริยาโดยชอบกันในระหว่างการสนทนานั้น จะเป็นสิ่งที่เร้าใจให้เกิดการสนทนาในระดับลึกซึ้งขึ้น ในแต่ละประเด็นค่าวิชาชีการดังนี้

1. เมื่อได้บุคคลที่เข้าข่ายแล้ว คุณผู้วิจัย (ผู้ดำเนินการสนทนา ผู้จดบันทึกผู้ช่วย) จะเป็นผู้พาผู้เข้าร่วมกลุ่มสนทนามาพร้อมกัน ณ สถานที่ที่จัดให้มีการสนทนากลุ่ม

2. ผู้ดำเนินการสนทนาแนะนำตัวและคุณะ และบอกจุดมุ่งหมายในการสนทนาด้วยพร้อมทั้งสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นกันเอง โดยเชิญรับประทานของขบเคี้ยวและเครื่องดื่ม และขอความอนุญาตจากผู้ร่วมสนทนา โดยการขออนุญาตเสียงสนทน ควรรีบแจ้งให้ทราบ จุดมุ่งหมายในการบันทึกเสียงและการจดบันทึกและเปิดโอกาสให้ซักถามคุณะวิจัยก่อนที่สร้างความไว้วางใจ

3. เริ่มสนทนาโดยใช้แนวทางการสนทนาที่มีอยู่เป็นหลักแต่คุณะสามารถใช้หุ่นได้แล้วแต่สถานะการณ์กลุ่มพาไป อย่างไรก็ตามต้องคำนึงถึงว่า ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการแล้วหรือยัง ผู้ดำเนินการสนทนาควรจะประเมินระยะเวลาที่จะใช้ในแต่ละประเด็นเอาไว้ด้วย เพื่อ

ไม่ให้เสียเวลามากไปกับบางหัวข้อ แต่ทั้งนี้ผู้ดำเนินการสอนท่าน จะต้องไม่ทำให้ผู้เข้าร่วมกลุ่มนี้ ความรู้สึกว่าถูกตัดบท เมื่อแน่ใจว่าได้นำอหาตามที่ต้องการในแนวทางการสอนท่านแล้ว จงการสอนท่านด้วยการเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมสอนท่านซักถามข้อข้องใจอีกรอบ เพื่อเป็นการตอบข้อสงสัย ในเรื่องที่สอนนามาทั้งหมด

๔. ส่วนผู้ชี้อ

3.2.3 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ชี้อต่อผลิตภัณฑ์ประรูปจากผลเม่าโดยสอบถามตามเฉพาะผู้ที่เคยซื้อไว้น์ผลไม้และน้ำผลไม้จากผลเม่าในจังหวัดสกลนคร ซึ่งแบ่งแบบสอบถามเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อ ผลิตภัณฑ์ประรูปจากผลเม่า

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลทัศนคติของผู้ชี้อต่อ ไว้น์เม่าและน้ำเม่า

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาการจัดการธุรกิจและกลยุทธ์การตลาดของผลิตภัณฑ์ประรูปจากผลเม่า ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือครั้งนี้ใช้วิเคราะห์เชิงพารามน่าและวิธีเชิงปริมาณมีการดำเนินการคือ

เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อทราบการจัดการธุรกิจผลิตภัณฑ์ประรูปจากผลเม่า ในด้านการผลิต การตลาด การเงิน การจัดองค์กร ในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้การวิเคราะห์เชิงพารามน่า เช่นค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าความถี่ในด้านรายละเอียดต่าง ๆ ก็จะกับในด้านการผลิต การตลาด การจัดองค์กรและมีการวิเคราะห์ทางการเงินในด้านการเงิน ดังนี้

ศึกษาด้านการผลิต ประกอบด้วยการศึกษาเรื่อง ทำเลที่ตั้งและการวางแผน วัสดุคิบ กำลังการผลิต เทคโนโลยีการผลิต การควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การจัดการลินค้าคงคลัง และต้นทุนและผลตอบแทนในการผลิต รวมถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์ เช่น ด้านการทำก้าว ยอดขาย โดยการสัมภาษณ์ผู้ผลิตแต่ละราย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ทำเลที่ตั้งและการวางแผน เพื่อแสดงลักษณะภัยภาพต่อการดำเนินธุรกิจ
2. วัสดุคิบ ในด้านการคัดคุณภาพของวัสดุคิบ วิธีการจัดซื้อหรือจัดหาวัสดุคิบและความพอดีของวัสดุคิบ ศึกษาโดยวิธีการสัมภาษณ์และสังเกตการณ์จากผู้ผลิตแต่ละกลุ่ม ว่ามีวิธีการปฏิบัติเช่นไร
3. กำลังการผลิต โดยศึกษาว่าผลผลิตสอดคล้องกับปริมาณวัสดุคิบและความต้องการของตลาด โดยวิธีการสัมภาษณ์และสังเกตการณ์

4. เทคโนโลยีการผลิต ว่าใช้ความรู้พื้นฐานหรือเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการผลิต โดยวิธีการสัมภาษณ์และสังเกตการณ์จากผู้ผลิตแต่ละกลุ่ม ว่ามีวิธีการปฏิบัติเช่นไร

5. การควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์ ในมาตรการควบคุมคุณภาพและแรงจูงใจในการควบคุมคุณภาพ โดยวิธีการสัมภาษณ์และสังเกตการณ์จากผู้ผลิตแต่ละกลุ่ม ว่ามีวิธีการปฏิบัติเช่นไร

6. การจัดการสินค้าคงคลัง ปริมาณและระยะเวลาของสินค้าคงคลัง

7. ต้นทุนและผลตอบแทนในการผลิต โดยมีการคำนวณดังนี้

7.1 ต้นทุนการผลิตแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือต้นทุนคงที่ และต้นทุนผันแปร

- ต้นทุนคงที่ประกอบด้วย ค่าเสื่อมราคาของอุปกรณ์

- ต้นทุนผันแปร ประกอบด้วย ค่าแรงงาน ค่าวัสดุคงที่ ค่าบรรจุภัณฑ์ ค่า

สารเคมีและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เป็นต้น

7.1.1 ต้นทุนรวมต่อครั้งในการผลิต

ต้นทุนรวมต่อครั้ง = ต้นทุนผันแปรต่อครั้ง + ต้นทุนคงที่ต่อครั้ง

7.1.2 ต้นทุนต่อหน่วย

ต้นทุนต่อหน่วย = ต้นทุนรวมต่อครั้ง / ปริมาณการผลิตต่อครั้ง

7.2 ผลตอบแทน (รายได้) คำนวนจาก ผลผลิตทั้งหมด x ราคาขาย

8. ศักยภาพในการทำกำไรต่อหน่วย ประกอบด้วย อัตรากำไรต่อราคาราย และอัตรากำไรต่อต้นทุน

8.1 อัตรากำไรต่อราคาราย = (กำไรต่อหน่วย/ราคารายต่อหน่วย) x 100

8.2 อัตรากำไรต่อต้นทุน = (กำไรต่อหน่วย/ต้นทุนต่อหน่วย) x 100

9. อุปสรรคปัญหา และแนวทางแก้ไข ใช้วิธีการสัมภาษณ์และการสังเกต

ศึกษาด้านการตลาด เป็นการศึกษาถึงรายละเอียดในด้านผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจำหน่าย การส่งเสริมการตลาด โครงสร้างการตลาด การวางแผนการตลาด ยอดขายเฉลี่ยของผลิตภัณฑ์ในแต่ละช่องทางการจำหน่าย โดยการสัมภาษณ์ผู้ผลิตแต่ละรายถึงการทำการตลาดทั้งหมด และนำข้อมูลมาประมวลและสรุป

ศึกษาด้านการจัดองค์กร โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้ผลิตแต่ละรายเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา วัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง รูปแบบการจัดองค์กรและบทบาทหน้าที่ของสมาชิก ขนาดธุรกิจ การกระจายหุ้น และความสอดคล้องกันระหว่างหน้าที่กับการปฏิบัติจริง

ศึกษาด้านการเงิน เป็นการศึกษาเกี่ยวกับ การบริหารด้านการเงิน การจัดทำบัญชี การบัญชี การวางแผนด้านการเงิน โดยการสัมภาษณ์ผู้ผลิตแต่ละราย แล้วนำข้อมูลที่ได้มามาวิเคราะห์เชิง

พรรณนา ประกอบกับการวิเคราะห์ทางการเงินเพื่อคุ้มครองทางการเงิน (รายละเอียดในหัวข้อแนวคิดและทฤษฎี)

นำผลจากการศึกษาในด้านผลกำไรจากการดำเนินงาน ต้นทุนและรายได้ วิธีการคำนวณ ธุรกิจให้ประสบผลสำเร็จในด้านการผลิต และการตลาด มาเปรียบเทียบกันแต่ละกลุ่มผู้ผลิต เพื่อสรุปการจัดการธุรกิจ โดยนำค่าต่าง ๆ ที่คำนวณจากการวิเคราะห์มาพิจารณาพสมพسانเลือกกลุ่มผู้ผลิตที่มีผลตอบแทนดีที่สุดและมีความทันต่อการเปลี่ยนแปลงปัจจัยด้านต่างๆ ภายใต้การทดสอบความไว พร้อมพิจารณาร่วมกับข้อจำกัดในการดำเนินธุรกิจที่อาจเกิดขึ้นขณะนี้

เพื่อบรรดูวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัดของผู้แปรรูปผลิตภัณฑ์จากผลเม่าในสภาพแวดล้อมภายในองค์กร ที่เป็นจุดแข็ง และ จุดอ่อน ในด้าน การผลิต การตลาด การเงินและการขัดองค์กร และสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ที่เป็นโอกาส และข้อจำกัด โดยใช้วิธี SWOT analysis เพื่อนำผลการวิเคราะห์ไปประกอบการกำหนดกลยุทธ์การตลาดของผู้ผลิต โดยสรุปผลจากการทำ focus group discussion

เพื่อบรรดูวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อทราบกลยุทธ์การตลาดของผู้ผลิตผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผลเม่า โดยใช้วิเคราะห์เชิงพรรณนา

ด้านผู้ผลิต

ศึกษาด้านกลยุทธ์การตลาด โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้ผลิตแต่ละรายโดยมีประเด็นวิเคราะห์กลยุทธ์การตลาด ในหัวข้อ การกำหนดตลาดเป้าหมาย การกำหนดวัตถุประสงค์ทางการตลาด การกำหนดส่วนประสมการตลาด

นำผลการศึกษากลยุทธ์การตลาดของผู้ผลิตแต่ละรายมาเปรียบเทียบ อธิบายให้เห็นความเหมือนแตกต่างข้อแตกต่างในการดำเนินการด้านกลยุทธ์การตลาดของผู้ผลิตตามหัวข้อในการพิจารณา

ด้านผู้บริโภค

ศึกษาทัศนคติของผู้ซื้อต่อผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผลเม่า น้ำผลไม้และไวน์ผลไม้ในด้านปัจจัยในการตัดสินใจซื้อ ด้านผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย การส่งเสริมการตลาด เป็นต้น โดยใช้แบบสอบถามและให้ทัศนคติ ไวน์จากน้ำจิ่งนำผลมาทำการสรุปโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการศึกษาทัศนคติของผู้ซื้อต่อไวน์เม่า และน้ำเม่า

นำผลการศึกษาด้านทัศนคติของผู้ซื้อมาประกอบเสนอเป็นรูปแบบกลยุทธ์การตลาดของผลิตภัณฑ์แปรรูปจากผลเม่า

เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อทราบถึงปัญหาและอุปสรรคและข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการดำเนินธุรกิจประรูปผลิตภัณฑ์จากผลไม้ โดยใช้แบบสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์ ประมวลผลจากผู้ประกอบการแต่ละราย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved